

1931

ADVENT - HIRNÖK

VIII. évfolyam.

„Mily szépek a hegyeken az örömondónak lábai, aki békességet hirdet, jót mond, szabadulást hirdet, aki ezt mondja Sionnak : Uralkodik a te Istened.“ Ésaías 52, 7.

4. szám.

Isteni nevelési eszközök.

Ha azt akarjuk, hogy az Isten képe kialakuljon bennünk, isteni nevelésre van szükségünk. Isteni nevelőnk erre célra, különböző eszközöket használ. Első a *szemléltetés*. Az ember egyik feladatát a paradicsomban az képezte, hogy a teremtményeknek nevet adjon; ezért szükséges volt, hogy az állatok tulajdonságát jól megvizsgálja. Ilymódon egy igen fontos ismeret birtokába jutott az ember. A szentély, a pompás templom, a különböző ceremóniális törvények által követelt áldozatok bemutatása, további szemléltető oktatást képezett az ember számára. E szemléltető oktatások az isteni gondolatok megértésére, a megváltási tervnek és a Megváltónak a megismerésére vezették az embert. A természet szemlélése, a Teremtő kezének munkája még ma is olyan szemléltető eszköz, amely a megváltás tervének megértéséhez közelebb visz. „Szemléltetés az összes ismeretek alapja,” — mondotta Pestalozzi.

Egy további szemléltető eszköz, a munka. A történelem eléggé igazolja azt, hogy mihelyst

egy nép a munkát tehernek tekintette, ezzel a pusztulás útjára lépett, amely pedig kedvvel dolgozott, az szellemileg fejlődött és kulturája növekedett. A munka az ember értelmét a jóra befolyásolja. Ez az oka annak, amiért Isten a bűnbeesés után az ember nevelési eszközéül, a munkát választotta. E bűnös világban Isten, az ő népének, de különösen az ifjúságnak a legnagyobb munkát adta, ami valaha e világon létezett. Mielőtt a vég eljönne, előbb az evangéliumot kell hirdetni az egész világon. Márk 13, 10. Isten más mód szerint és gyorsabban is be tudná művét fejezni e földön, de az ő nagy szeretetében ezen eszközt használja fel, népének megtartása és tökéletese-dése érdekében.

Ha Isten olykor szigorúbb nevelési eszközökhöz is nyúl, mindezt csak azért teszi, hogy amit bennünk elkezdett, azt be is fejezze Jézus Krisztus eljöveteleig.

Ha egyik kezével sújt, a másikkal gyógyít, ha egyikkel megaláz, másikkal felemel az Isten. Különösképpen az ifjúság előjogát képezi Isten ama útjának a megismerésére, amelyen segítségünkre akar lenni.

Zarka D.

A munka szobra.

A nevelésről általában.

Tanulmány Ap. csel. 7, 20—22. alapján.

Mindenekben Jézus képezi a legfőbb példaképet; természetesen a nevelés terén is sokat tanulhatunk abból, ahogyan József és Mária felnevelték őt. Én azonban egy másik nagy bibliai alakot állítok elétekbe, hogy az ő nevelésével összefüggésben néhány olyan intést adjak, melyek alkalmasak lehetnek a további gondolkozásra. Ez a férfi Mózes, az ószövetség legkimagaslóbb jelensége.

„A faraó leánya felvevé és felnevelé őt saját fia gyanánt.” A faraó leánya saját költségén tanította a talált gyermeket, az egiptomiak minden bölcsességére. Tehát *idegenek oktatták* őt. Mi is kénytelenek vagyunk gyermekeink oktatását idegenekre bízni, több okból kifolyólag is. Talán szegény, vagy esetleg tudatlan a szülő, vagy talán túl vannak halmozva munkával. *Kétségtelen, hogy a nevelés munkáját részben mindig idegeneknek kell végezni.* Ne gondoljuk, hogy mindenki tud tanítani! Ha valakinek eltörött az órája, nem a kovácshoz viszi javítani; a kerekeit nem a bognárral fogja kijavíttatni. Ezek számára — bár a maguk mesterségében ügyesek — az óramű túlfinom dolog. Dehát a gyermek gyengéd és titokzatos lelkét mindenki el tudja-e vajjon kormányozni? Ehhez érteni kell az emberi természetet, olvasni kell tudni a szívben. Ezért kellene tanítókul úgy az iskolában, mint a gyülekezetben elsőrendű embereket alkalmazni.

A tanító befolyása óriási. Mózes nevelésének eredményei még ma is hatnak; ki tud ellenben valamit pl. azon kor faraójáról? Egyetlen gyermek lelkének kormányzása felér egy birodalom kormányzásával.

Az oktatás azonban még *korántsem* nevelés. Sokan azt gondolják, hogy az oktatás és nevelés abban áll, hogy az ember megtanul írni, olvasni, számolni, teletömi fejét mindenféle tudnivalóval és előkészül valami életpályára. Ez azonban nem elég! Különbséget kell tenni nevelés és oktatás között. Mózeset Isten kegyelmes intézkedése folytán idegen — a faraó leánya — oktatta ugyan, de az anyja nevelte őt; tehát szülői befolyások alatt állott. A tanító az értelemre, a nevelő a szívre hat. *A nevelés feladata a jó erősítése, a rossz legyőzése, a jellem képzése.* Isten úgy rendelkezett, hogy ezt a hatást a családban gyakoroljuk a gyermekekre.

Azonban nemcsak az idegenek és a szülők, hanem a *körülmények* is nevelik a gyermeket. Tehát olyasvalami, ami nincsen az emberek hatalmában, ami *az Isten kezében van*. A faraó leánya és Mózes anyja kétségkívül tettek egyetmást a gyermek érdekében, de hogy olyan ember válhassék belőle, mint amilyen lett, ehhez olyan körülményeknek is közre kellett játszaniok, melyek nem állanak az emberek hatalmában. Nemzetének elnyomottsága majd száműzetése, pusztai időzése, az égő csipkebokor stb. szabtak irányt élete folyásának és jelleme alakulásának.

Ebből elsősorban az következik, hogy *a nevelés az egész életen keresztül tart.* Életünknek minden idejében nevelnek a körülmények — más szavakkal Isten iskolájának tanulói vagyunk. A nevelés csak a halállal szűnik meg.

Mivel a körülmények Istentől származnak, ennek következtében a nevelés Isten munkája. Ám azért az emberi nevelés is fontos, mert olyan erőket ébreszt, melyek segítségével szembeállhatunk a körülményekkel és módosíthatjuk azokat. A sziklás talajban a fák akadályozva vannak a növésben, de ha kimélyítjük a talaj réteget, jó eredményt érhetünk el.

Mózes nevelésének gyümölcse: *értelmi erő* és *erkölcsi érték* és *vallásos jellem* voltak. Ezek az értékeket kellene minden nevelésnek világra hoznia.

Mózesnek a nevelés *erkölcsi* tekintetben két kiemelkedő, látszólag egymásnak ellentmondó és mégis egymást kiegészítő jellemvonást adott: a *bátorságot* és a *szelidséget*, habár ez utóbbi csak később, a pusztában lett teljesen nyilvánvalóvá. Mikor látja hogy honfitársát bánalmazzák, bátran védelmére kell, később megvédelmezi Jetró leányait a pásztorok durvaságával szemben. Ezt Mózes nem haborúságkedvéből, hanem békeszeretetből cselekedte, hiszen így szólt: „Atyámfiak, ti testvérek vagytok; miért vered a te atyádfiát?” Erős volt, bátor volt, de igazságos is. Az igaz ügyből *hajszálynít* sem enged, de amellet mégis szelíd, szerető lélek. *Kegyessége* látható, midőn *alázatosan* levelaruit, mikor *engedelmeskedik* az Isten parancsának, aki a faraóhoz küldi őt. Minden kiválóságának koronája a kegyesség volt.

Az értelem kicsiszolása jobbára az iskola feladata, az erkölcs és a vallás kialakítása ellenben a szülőké. Igyekezzünk ezért vallás- és erkölcsnevelő feladatunkat ebben a szellemben végrehajtani.

Str.

A nagy misszióhéten Hátsóindiáért dolgozunk

A gyülekezetek alapítása és szervezése.

Máté 28, 16–20.

A) A tanítványok küldetése.

I. A nagy parancs: 19. v. „Elmenvén azért.“ A tanítványok, kikhez ez a parancs szólt, akkor még a hitben gyengék és kevésbé tapasztaltak voltak. Márk 16, 14.

II. A nagy feladat: 19. v. „tegyetek tanítványokká . . .“ (tanítani) Jézus meghatározza 1. a munkát, 2. a munkaterületet.

III. A nagy ígéret. 20. v. „Mindenekben a legjobb, hogy Jézus velünk van.“

B) A tanítványok felszerelése: Luk. 24, 49 Ap. csel. 1, 4. 8. Isten aki küld, megadja a felszerelést is. Ap. csel. 2, 1–4.

C) A tanítványok munkában és eredményük: Ap. csel. 2, 41; 4, 4; 5, 14; 6, 7. Még a Sátán által okozott akadályoknak is Isten művének előbbremozdítására kell szolgálniok

Példák: 1. István vértanú halála. Ez az alkalom győzte meg Pált arról, hogy István mikor az emberektől megvetettet, Isten megtisztelte őt.

2. Az üldözés hozzájárul az evangélium terjesztéséhez. Ap. csel. 9, 1–4.

3. Pál megtérése. Ap. csel. 9, 1–9.

a) Istentől elhivatva.

b) Isten az ő gyülekezetével összeköttetésbe hozza őt: Ap. csel. 9, 10. 19.

c) Meghatározza munkáját: 15. v. Gal. 2, 7

A tanítványok eredménye: „Sokan hívőkké lettek.“ Ap. csel. 4, 4; 9, 42; 11, 21; 14, 1; 17, 34; 18, 8. Az evangélium hirdetése által megnyert lelkek gyülekezetté lettek szervezve.

D) A gyülekezetek alapítása és szervezése: Ap. csel. 14, 23.

1. Szükségessé vált:

a) a mű növekedése által,

b) az egyöntetű munkálkodás eléréséért,

c) a rend fenntartásáért.

2. Egyezett Isten akaratával: 1. Kor. 14 33. 40.

a) „A mennyben rend uralkodik. Rend volt a gyülekezetben, amikor Krisztus a földön járt és az ő eltávozása után tanítványai között a legszigorúbb rend uralkodott.“ Tap. lát. 90. old.

b) A tanítványok gondoskodtak arról, hogy az újonnan megtértek a bibliai rend őreivel, mint lelki fejlődésük fontos tényezőivel, körül legyenek véve. Apost. Története 179. old.

c) „És most ezen utolsó időben, amikor Isten

az ő gyermekeit a hit egységére akarja hozni, sokkal nagyobb szükség van a rendre, mint bármikor azelőtt.“ Tap. lát. 90. old.

E) Kifogások minden szervezkedés ellen.

1. Izrael népénél: 4. Móz. 16. 17. rész.

2. Az apostolok idejében: 2. Pét. 2, 10. Júdás 19.

3. Az adventi mozgalom idejében.

„Miután az idő (1844 év) elmúlt, nagy zavar uralkodott soraikban (adventisták). A többség ugyanis hallani sem akart szervezkedésről, mert a szervezet szűk kereteit nem tartották összhangban lévőknek az evangéliumi szabadság elvével. White testvérnő kezdetlől fogva ellenzett mindennemű fanatizmust s azt hangoztatta, hogy szervezkedésre feltétlenül szükség van, hogy a zavarnak elejét vegyük. Ma már csak kevesen tudják felfogni, hogy mily szilárdságra volt szüksége, hogy abban az időben elhatalmasodó törvénytelenység ellen szavát hallassa. Az ő intelmeinek és előírásainak köszönhetjük azt az egységet és rendet, amely ma a heted-napi adventisták között uralkodik.“ Tap. és lát. 89. oldal.

1861-ben tervezte meg White atyafi a gyülekezet teljes szervezését. 1861 okt. 6-án szervezkedtek meg a Michigan konferencia alkalmával. A konferencia határozata értelmében az az ajánlat tétetett, hogy a gyülekezetek megszerveztetésük után a következő gyülekezeti szövetséget kössék meg:

„Mi alulírottak a Hedednapi Adventista név alatt ezennel gyülekezetté egyesülünk és kötelezzük magunkat Isten parancsolatainak és a Jézus hitének megtartására.“ Keletkezés 199. old.

F) Bibliai útmutatások a gyülekezet szervezésére vonatkozólag:

Titus 1, 5; 1. Tim. 3, 1–15. Pál mint szervező: Ap. csel. 14, 23; 1. Kor. 16, 1. Kol. 2, 5.

„Minél pontosabban igyekszünk utánozni a menny seregének összhangját és rendjét, annál eredményesebbek lesznek a mennyei erők fáradozásai a mi érdekünkben. Ha nem látjuk be annak szükségét, hogy egységesen kell cselekednünk, vagy ha rendetlenek, iskolázatlanok és szervezetlenek vagyunk cselekedeteinkben, akkor az angyalok, akik alaposan szervezve vannak és a legteljesebb rendben mozognak, nem tudnak eredményesen éreztünk működni. Szomorúan fordulnak el tőlünk, mert nincs arra megbízatásuk, hogy zűrzavart, rontást és rendtelenséget megáldjanak.“ Keletkezés 195. old.

Voigt M.

Ne feledkezz meg nagy misszióheti célodról!

SZEMELVÉNYEK

Növekszik a nyomor. „A főkapitányság életvédelmi osztályán napról-napra a legborzalmasabb tragédiák robbannak ki. Ha ezeket a szomorú eseteket csokorba kötjük, úgy egy képet lehetne alkotni arról a megdöbbentő nyomorról, amely a munkanélküliség szörnyű állapotának következménye. A mentők statisztikája szerint az öngyilkossági esetek veszedelmes méreteket öltenek. Amíg azelőtt naponta 3–4 öngyilkossági kísérlet történt a fővárosban, ma naponta 10–12 és 15 esetről fut be jelentés.” *Nemzeti Ujság 1931 március 8.*

„Mind többen vannak, akiket nem fűznek az élethez kitűzött magasabb célok. Már nemcsak ideáljaikat veszítették el. Nincs meg az élethez való az a reális kapcsolatuk sem, melyet tudásuk, képzettségük és munkaakaratauk érvényesülése jelentett számukra. Önbizalom nélkül térferegnek.”

Magyar Hirlap 1931 március 8.

„Hét nap alatt 64 esetben vonultak ki a mentők Budapest utcáira az aszfalton, köveze-

ten, járdán összeesett szülőkhöz, kórházi ágya nem talált beteg emberekhez, éhségtől összeesett munkásokhoz. . . .”

Népszava 1931 március 8.

(A nyomorúság megsokasodása — jól tudjuk — végidők egyik jelét képezi. És mégsem elég ennél a megállapításnál állva maradnunk! Az ilyen híradások megrázzák minden érző ember szívét és érzi, hogy ez elle kellene tenni valamit. Természetesen az volna a legideálisabb, ha az állam törvényhozás útján tudna ezen a területen segíteni, de a törvényhozás eddig még a végtelenül egyetlen államában sem volt képes teljes egészében megoldani a nyomor problémáját. Ez mutatja, hogy e téren társadalmi egyesületekre és keresztény közösségekre hárul még feladat. Hazánkban igen sok jótékonyági egyesület működik ugyan, de csak az utóbbi időben vetődött fel a központi irányítás gondolata. Hulda testvérnőnk a mi közreműködésünk részéről is nagy lelkesedéssel igyekszik utakat és módokat találni, hogy saját szegényeinken való segítségük felül, szerény adományaink is, legalább enyhítő balzsamcseppek lehessenek a nyomor végtelen nagy tengerében.)

A legújabb amerikai járvány a gyömbérparalízis. Az új betegség, amelyet az orvosok „gyömbérparalízisnek” neveztek el, különösképpen összefüggésben áll a szesztilalommal. Az Egyesült Államok területén orvosi rendeletre és hatósági engedéllyel mellett árusított szeszfajták közé tartozik ugyan a többek között a rendkívül erős alkoholtartalmú gyömbérkivonat is, amely, miután aránylag könnyen beszerezhető, szinte rendkívüli mértékben terjedt el az egész birodalomban. A de-

Dániel próféta könyve. (3)

Előbb az udvar mágusait hivalta „**hogy fejtsék meg a királynak az ő álmát**” (2. v.) Ésaiás 47, 9–13; 8, 19. azt mutatja, hogy ezek a pogányoknál különböző osztályokra oszlottak; legmagasabbak voltak azonban a „**kaldeai papok**” akik a király előtt is vitték a szót. A király az álom elmondása nélkül kér tőlük magyarázatot, ami egyúttal nyugtalan lelkének is gyógyírt jelentett volna. (3. v.) A papok a szíriai, helyesebben arameai nyelven válaszolnak (4. v.) (s innét kezdve az író is ezen nyelvet használja egészen a 7-ik fejezet végéig, onnét kezdve ismét a hébert alkalmazza) s kéri a királyt, hogy jelentse meg előbb magát az álmot, „**és megjelentik annak értelmét**” (4. v.) A király ezt úgylátszik jó alkalomnak tartja a mágusok kipróbálására. Gondolhatta magában, hogy azok az istenek, akik az álom értelmét megjelentik, magát az álmot is kijelenthetik.

Ennek tulajdonítható a meg nem fejtés esetére adott figyelmeztetés is, hogy „**darabokra tépettek és házaitok szemétdombokká tétetnek**” (5. v.) megfejtés esetére azonban gazdag

jutalmat ígér (6. v.) mire ők „**másodszor is felelőnek: a király mondja meg az álmot és értelmét megjelentjük**”. (7. v.) Nabukodonozor azonban látta, hogy csak „**időt akartak nyerni**” (8. v.) gondolván, hogy közben valami esemény meggátolja a terv végrehajtását. A király azonban nem engedi magát eltántorítani, látván, hogy ezek „**hamis és tétovázó beszédet koholnak**” (9. v.) hanem áll azon eredeti próbák mellett „**mondjátok meg nekem az álmot, akkor tudom, hogy értelmét is megjelenthetitek nekem**”. (9. v.) A kaldeusok egy utolsó kibuvót keresnek. Hiszen ők is csak emberek és egy ilyen nehéz dolgot egyedül „**az istenek, kik nem lakoznak az emberekkel, tudnának megfejtetni**”. (10. 11. v.) Ezzel beismerték Babel papjai, hogy az ő állítólagos, istenekkel való közlekedésük hazugsággal alapszik, és így az egész bálványtisztelőlet egy hiábavalóság. Mily más ezzel szemben Izráel tapasztalata, kinek sátorában és templomában valóvalósággal megnyilatkozott az Isten, (2. Mózsa 15, 17; 2. Krón. 7.) sőt ott lakozott népe között és titkát kinyilvánította a prófétáknak! Igazán tehetetlenségüknek beismerése még inkább felfoharagította a királyt, és meghagyá, hogy a bal-

rék amerikaiak hónapokon át fogyasztották a gyömbérvonatot és titokban mindenki örült, hogy a megfelelőnek talált italpótlékkal csillapítsa a túlzott szesz iránt érzett olthatatlan szomjúságát. Legutóbb azonban aggasztó tünetek kelettek általános riadalmat a gyömbérvonatot fogyasztói körében. Mindazok, akik nagyobb mennyiségben fogyasztották ugyanis ezt a különös szeszpótlékot, a paralízis tünetei között betegedtek meg és végtagjaik megbénultak, úgy hogy a gyógyuláshoz gyakran hónapokig tartó gondos kezelésre volt szükség.

Nemzeti Ujság 1931 március 8.

(A fentebbi hír is igazolja azt a megállapítást, hogy a szenvedély uralmával szemben gyengének bizonyul minden paragrafus. A magában véve üdvös amerikai szesztilalmat az ital szenvedélyének rabjai a legagyafurtabb módon játszásk ki — nem törődve azzal sem, ha egészségük maradandó károkat szenved általa. Az ártatlanabbak közé tartozik azon eljárás, hogy mustot vesznek és otthon engedik kiforni; vagy hogy az egyes egyházak funkcionáriusai jó üzleteket csinálnak azzal a borral, melyet úrvacsora céljaira szolgálnak ki nekik a hatóságok. Az alkoholcsempészek gondoskodnak arról, hogy a gazdagok jó pénzért ép úgy hozzájuthassanak a szesz italokhoz mint eddig. Habár mi a teljes tartózkodásnak vagyunk a hívei és az államhatalom közbelépésének jogosultságát sem vonjuk kétségbe, amikor törvényes eszközökkel akarja megóvni állampolgárait az alkohol káros hatásaitól, sőt azt tartjuk, hogy az alkoholtilalmi törvény nemes céljaiban egyike az emberiség legáldásosabb törvényeinek, mégis azt valljuk, hogyha az ember ujjá nem születik, semmiféle törvényes rendelkezéssel sem lehet jobba és erkölcsösebbé tenni — ezt igazolja a szesztilalom kijátszása. Szerk.)

GYÜLEKEZETI HIREK

7. l. ca.

Jóléti munka Magyarországon. Mivel a jóléti munkát a Divízió belül meg kell szerveznünk, azt a megbízást kaptam, hogy ezt a munkát Magyarországon is keresztül vigyem. A Divízió ezen célból hat hétre átengedett Magyarországnak. Mivel a jóléti szervezetnek az ország viszonyaihoz kell alkalmazkodni és a segítőknek a célokat és a munkamódszereket ismerniük kell, első munkám a gyülekezetek meglátogatása volt. Egyúttal pedig tájékoztam Magyarországi szociális viszonyairól is. Huszonöt gyülekezetet látogathattam meg, és pedig első sorban azokat, amelyek a jóléti munkában számításhoz jönnek. A Középmagyar területen, majd a Keleti területen és utoljára Nyugatmagyarországon voltam. Zarka atyafi, a Magyar Unió titkára kísért el utamon, aki fordított is nekem. Visszatekintve az elmúlt hetekre, hálatelt szívvel mondhatom, hogy az Úr ezt a munkát gazdagon megáldotta. A testvérek mindenütt bizonyosságot tettek a nyert áldásról. Magyarországon is meg van testvéreinkben a készség, hogy a szegények és betegek közötti szeretetmunkának

loni bölcsék mind veszítettessenek el. (12. v.) „És a parancsolat kiméne“ (13. v.) amely azonban Dánielt és társait is igen közelről érintette. Ariókra, „a királyi testőrség fejére“ volt bízva a parancs végrehajtása. (14. v.) Dánielre is sor kerül, érdeklődött e kegyetlen parancsnak „miért“-je felől. (15. v.) Mikor ezt megtudta, bejutott a király elé és kéré, „hogyan adjon néki időt“ az álom és értelme megjelentésére. (16. v.) „Hazamenvén“ közölte a dolgot meghitt társaival is, (17. v.) hogy együttes imában kérjék az eget Istenét e titok megfejtésére, hogy „el ne vesszenek a többi bölcséssel együtt“ (18. v.) S az Úr meghallgatá fohászukat, mert „éjjeli látásban“ Dánielnek megjelentették e titok, „s áldá akkor Dániel az eget Istenét“. (19. v.) Ők kihasználták az Úr értékes figyelmeztetését Jak. 1, 5-ben és az ima kulcsa megnyitá Dánielnek a titoknak ajtaját. A közös imában rejlő áldást is felhasználta Dániel akkor, midőn társaival együtt könyörgött az Úrhoz világosságért. Dániel meg volt arról győződve, hogy a kijelentés valóban azon álom megfejtését tartalmazza, s ezért még mielőtt erre nézve biztosítékai lettek volna, máris egy hálaímejével köszöni meg a jó

Isten irgalmát. Áldja őt, mint akié „a bölcsesség és erő“ (20. v.), mint akinek hatalmában vannak az idők és földi birodalmak, (21. v.) de aki, — mint ezt ő maga is tapasztalta az imént — megjelent „mély és elrejtett dolgokat“. (22. 23. v.)

Jelenté ezért Dániel Arióknak, hogy a „megfejtést“ tudtára akarja adni a királynak, s ezért „a babiloni bölcséket ne veszítse“ még el. (24. v.) Isten népe mindenkor azon só volt, amely megoltalmazta a világot a pusztulástól annak dacára, hogy a világ ezt mindenkor csak gúnnyal és keserű üldözéssel jutalmazta. Mikor Noé a bárkába ment, e világ sorsa el volt döntve; míg Lót Sodomában tartózkodott, a város ment maradt a pusztulástól. Pál kedvéért mentettek meg mindazok, akik vele együtt a hajón voltak; így köszönhetik a babiloni bölcsék is életüket Dániel jelenlétének.

Akkor Ariók bevivé Dánielt a király elé, mint „aki a megfejtést megjelenti a királynak.“ (25. v.) S a király csodálkozással vegyes kétkedéssel kérde, hogy „csakugyan“ képes lenne-e erre? (26. v.) Dániel azonban feleletében eleve elhárít minden dicsőséget a néki tulajdonított bölcsességért, mert a „titkot“ mágusokhoz ha-

szélesebb alapot fektessünk. Az itteni rossz viszonyokra való tekintettel hiszem, hogy a magyarországi jóléti munka igen gyorsan és áldásosan fog fejlődni. A most szükségessé vált szervezési munka hatása fogja majd a jóléti munka számára az utat kiépíteni, úgyhogy nemsokára Magyarországon is érezhető lesz az az áldás, amelyet Isten népének akar adni akkor, ha elvégzi ezt a munkát. Ezen úton mégegyszer szívélyesen üdvözlöm minden kedves Testvérünket, azon gyülekezeteket is, amelyeket most nem látogathattam meg és kérem a szorgalmas és tevékeny együttműködésüket és ima általi kitarító támogatásukat.

Testvérnőtök az Úrban
Jost Hulda

Magyar misszionárius Törökországban. Valahányszor csak felvetődött a magyar protestáns egyházakban a pogány-misszió gondolata, elsősorban mindég Törökországra tekintettek, mint amely ország úgy fekvésénél, mint népfaji kapcsolatánál fogva a legalkalmasabb talaj volna a magyar misszionáriusok számára. Az évszázados török hódoltság alatt igen sok török szót vett át a magyar népies nyelvjárás és fordítva, úgy hogy a török nyelv eltanulása a magyar ember

sonló emberek meg nem fejthetik. (27. v.) S hogy figyelmét a menny Istenére irányítsa, a saját személyét teljesen kikapcsolva mondja: „van Isten az égben, aki a titkot megjelenti“ (28. v.) és „ő“ adta tudtára a királynak ama álom által hogy „mi lesz az utolsó napokban“. (28. v.) Ez azt jelenti, hogy az álom a jövő dolgok felől lebbenti fel a titok sötét fátyolát, ami azért is helyénvaló, mert a király éppen arról gondolkozott ágyában, „hogy mik lesznek ezután“. Isten tehát azt jelentette meg ezen álomban, melyet ily gondolatok között aludva látott, „ami lesz“. (29. v.) Nabukodonozor, egy hatalmas birodalom feje gondolhatott elsősorban arra, hogy mi lesz ezen dicső birodalommal, amely annyi sok fáradozásnak lett gyümölcse — mi lesz vele az ő elmulása után? Tovább fog-e fennállni? ha igen meddig? Vagy elmulik oly gyorsan, mint ahogyan keletkezett? ha igen létezik-e egyáltalán olyan birodalom, amely soha el nem mulik? Az álmot és megfejtését is Isten adta, részben azért is, hogy a király megértse szívének gondolatait. (30. v.)

(Folyt. köv.)

számára ezzel alaposan meg van könnyítve ehhez járul még az is, hogy ma már általánosan bevezették a latin betűket a régi, nehezen eljárató, sajáthítható írásjelek helyébe. Törökország mohamedánjai között végzendő evangélizáló munkát a Mindenható alaposan előkészítette, úgyhogy ma már nem tiltja állami törvény a kereszténységre való áttérést és nem jár ezen lépés társadalmi kiközösítéssel sem.

Hálásak vagyunk Istennek azért, hogy az összes magyar protestáns egyházak közül a mi maroknyi népünk küldte ki Törökországba az első magyar misszionáriust Bakos atyafi személyében, aki ott is, mint ként idehaza tette, az iratterjesztés útján fogja az evangélium magvetését széjjelhinteni. Tulaszewszki és Bakos atyafiak Kelet két pontján föltalálták el őrhelyeiket és mi valahányszor a külmiszióért dolgozunk, vagy adakozunk, meg fogunk emlékezni róluk is. Reméljük, hogy időnként egy-egy rövid jelentésbe

Bakos atyafi.

beszámolhatunk lapunk hasábjain az ő munkájukról és helyzetükről.

Tisztviselőgyűlések. A Középmagyar Terület Központi kerülete január, február és március hónapban Budapesten sorozatos összejöveteleket tartott a gyülekezeti tisztviselők részére. A Budapest és környékbeli gyülekezetek tisztviselői szombat délutánonként jöttek össze. Január 31-én a gyülekezeti vezetők és a diakónusok, február 7-én a gyülekezeti jegyzők és a pátárosok, 14-én a szombatiskolai, 21-én az ifjúsági és március 7-én a traktátategyesületek tisztviselői jöttek össze a Michnay atyafi által vezetett megbeszélésekre. Az összejöveteleken Zeir atyafin, a Terület vezetőjén és a kerület evangéliumi munkásain kívül, részben Minck Zarka atyafiak voltak jelen az Unió részéről. A megbeszéléseken egy cél lebegett szemük előtt: Miként lehetnek gyülekezeteink önállóak, miként lehetnek tisztviselőink tökéletes munkájuk elvégzésében? Megbeszéléseiken testvéreink élénken résztvettek. Hisszük, hogy ezen megbeszéléseknek gyülekezeteinkben áldásos kihatása lesz, s tisztviselőink munkájukat jobban megértvén, Isten munkája jobban haladhat végső célja, a befejezés felé. Az Isten gazdag áldása kísérje tisztviselőink munkáját.

Jenik Gy

Dr. Tindall testvérünk, Budapestről távozván Jugoszláviát látogatta meg, hol nagy szívélyes fogadtatásban részesült. Megérkezése estélyén tartott előadása által az ottani vezetői és orvosi körökkel került érintkezésbe s siker

Jugoszláv művünk számára előkelő barátokat és jóakarókat szereznie. Többek között felkérték hogy a miniszterelnökség részére tartson előadást, melyen a király és kísérete is résztvettek. Előadásának igen érdekes címet adott: „Mi tette Amerikát (az Egyesült Államokat) nagygyá és mi fogja Jugoszláviát nagygyá tenni?” Kifejtette, hogy ahol az evangélium szelleme érvényesül, lelkiismereti kérdésekben, s a lelkeket nem korlátozzák fejlődésükben, ott kulturális és minden más téren is előhaladás következik be; ahol pedig a lelkiismereti szabadságot elnyomják, annak következménye csak tudatlanság, babona és visszamaradottság lehet. Az Egyesült Államok a gyakorlati életben megvalósították ezen evangéliumi elveket és ezért a világ vezető államává fejlődtek.

Azonkívül Belgrádban tartott egy sorozatos egészségügyi előadást. A ottani egyetemi hallgatók felkérésére az egyetem csarnokában is beszélt, s ezen alkalommal óriási érdeklődés előzte meg az összejövetelt. Ugyanis ezen előadásának tárgyául a következő címet jelezte: „Jugoszlávia 7 legjobb orvosa”. A belgrádi vezető ujságok mind elküldték gyorsíróikat, hogy az előadást teljes egészében lapjaikban leközzölhessék. Nagy tömeg gyűlt össze, s fogadásokat kötöttek, hogy kik lesznek megnevezve mint legjobb orvosok Jugoszláviában. Dr. Tindall testvérünk a nagy érdeklődés tetőpontján megnevezte a legjobb hét orvost és pedig: dr. Napfény, dr. Jó levegő, dr. Tisztaság, dr. Egyszerű étrend, dr. Mozgás, dr. Víz, dr. Jó kedély. Az előadáson jelenlévő két egyetemi tanár kijelentette, hogy ez volt a legjobb egészségügyi előadás, amit életükben hallottak. Dr. Tindallt az ottani Orvosszövetség tiszteletbeli tagjának választotta meg annak elismeréséül, hogy mily jó munkát végzett Jugoszlávia érdekében és Belgrádból való távozása alkalmával emlékirattal tisztelték meg.

Jelenleg Zágrádban tart egészségügyi előadásokat. Az ottani Unió bizottság határozata folytán előadásait teljes egészében lejegyezték és könyvalakban meg fogják jelentetni.

Dr. Tindall testvérünknek az Úr segítségével sikerült néhány előítéletet eloszlatni s művünk számára jóakarókat és barátokat szerezni.

Kerületi könyvevangélista gyűlések. Legutóbbi budapesti könyvevangélista vezető megbeszélésünkön, amikor azon előjogban is részvettünk, hogy kedves előjáró testvéreink közöttünk voltak, imádkoztunk és tanácskoztunk, hogyan lehetne a könyvevangélista művet jobban fejleszteni és kiépíteni. Egy előjáró azt az ajánlatot tette, hogy rendszeresen minden két hónapban tartsunk a különféle területekben

könyvevangélista gyűléseket, úgymint havonta Budapesten tartunk. Ez a tanács támogatva lett és a Magyar Unió bizottsága által határozatra lett emelve.

Alulírott e sorok írásánál márc. 12—13-ikán Kaposváron már a negyedik gyűlésen vesz részt. Az első gyűlést febr. 16-án tartottuk Budapesten, ezt követte febr. 22—23-án Szombathely; március 9—10-ig Békéscsaba.

A gyűléseken kedves előjáróink, prédikátoraink szolgáltak nekünk gazdag tapasztalataikkal, amiért ez alkalommal is köszönetünket fejezzük ki nekik. Az összes könyvevangélisták élénken vettek részt és azt a benyomást nyertük, hogy e gyűlések meghozzák a maguk gyümölcsseit.

W. A.

1931 évi könyvevangélista imaszombat ismét a múlté. Sokaknak áldására vált e szombat. Adja az Úr, hogy e szombat, valamint a tapasztalatok emlékezetünkben maradjanak és mindig imádkozó szívvel gondoljunk könyvevangélistáinkra. Fiatal, egészséges és erős testvérek, akik Józsué és Kaleb lelkével bírnak, akiket az Úr elhív: „Menj el te is a szőlőbe.” Induljanak el és lépjenek a könyvterjesztés dicső munkájába, ha hajlandók önmagukat az Úr oltárára oda helyezni.

A második számú „Az Idők Jelei” tartalmának ismertetése. A címlap három színnyomásban azt a bibliai jelenetet ábrázolja, midőn Jézus három legkedvesebb tanítványának társaságában felment a Tábor hegyére és ott elváltok. A megdicsőült Krisztus egyik oldalán Mózes, a másikon pedig Illést látták a meglepődött tanítványok. Jézus ezzel az ő dicsőséges országát mutatta be az ő eljövetelekor, midőn a halottak feltámadnak, az élők pedig halált nem látva elváltoznak és elragadtnak a dicsőségbe. A megváltottak eme két osztályának képviselője volt az a két ótestamentumi próféta, akik megjelentek Jézus oldalán. Ennek az eseménynek világos és beható magyarázatát adja „A megdicsőülés hegyén” c. közlemény. Még a második cikk is némi laza összefüggésben van a címlap képével, amennyiben Illés személyével van kapcsolatban. Arra a kérdésre kapunk itten igenlő választ, hogy „Szüksége van-e ma az emberiségnek újból Illés lelkére és üzenetére?” A cikkíró atyafi három hasonló jellegű lelki reformációra mutat rá a Szentírás leírása és jövendölése alapján. Izrael népének lelki állapota Illés próféta életének idejében, azután később keresztelő János korában sok rokonnal mutat fel a mi korunkkal, azért ma éppen úgy, mint a két előbbi esetben, ugyanarra a szellemre és határozottságra van szükség Isten utolsó figyelmeztető üzenetének hirdetésé-

nél, mint amely egykoron Illés prófétát jellemezte.

Egy további cikk arra a minden keresztényt közelről érdeklő kérdésre adja meg a biblia a feleletet, hogy „Hol van most Jézus?” Jézus az ő személyében, emberi alakjában ép úgy csak egy helyen lehet egyszerre, mint bárki más az az egy hely pedig ahol most tartózkodik, a mennyei szentély, az Atyának jobbján, ahol mint az emberiség egyetlen közbenjárója eszedik az emberekért. Lelke által természetesen mindenütt jelen lehet, tehát az emberi szívben is. Ezért hát még a fenti kérdésnél is fontosabb tudni mindenkinek ezt, hogy ott lakik-e már Jézus az ő szívében is. Az „Emberhalászok” című tanulmány rámutat arra, hogy Krisztus igen sokféle módot és eszközt használ fel a lelkek megnyerése céljából.

Mióta csak a világ fennáll, a vetés és aratás megdönthetetlen törvénye uralkodik; azonban nemcsak a természeti világban, hanem a lelki életben is, ahol lehet a testnek és lehet a léleknek vetni. Csak az, aki a léleknek vet, remélheti, hogy örökéletet fog majd aratni és hogy már ebben a földi életben is boldognak mondhatja magát. Ezt az örökérvényű törvényt fejti ki a „Ki mint vet úgy arat” című cikk.

Az „Időszerű közleményekben” három olyan tárgy van bibliai szellemben megvilágítva, melyek az utóbbi időkben meglehetősen foglalkoztatták az emberek elméjét. Feltűnő jelenség, nemcsak nálunk, hanem az egész világon, hogy a vallásos élet visszafejlődése dacára is számtalan újabb és újabb templom tornya mered az ég felé. A szakkörök az a kérdés foglalkoztatja, hogy milyen „modern” stílusban épüljenek fel ezek a diszes épületek, a hívő ember azonban azt kérdi, hogy megvan-e ezeknek a lelki életre való kihatásuk, hogy mennyire képesek a templomok szószerkeiről megértetni az emberekkel, hogy Isten arra vágyik, miszerint ők maguk legyenek a Szentlélek templomaivá. A második rövid ismertetés rámutat arra az abnormális állapotra, hogy az állatvédelem emberileg jogosnak található eszméjéből, miként lesz állatkultusz, miként vezetik le helytelen csatornákon azt a felgyülemlett szeretetet és gyöngédséget, melyre az emberiségnek magának is nagy szüksége volna. A harmadik időszerű kérdés az aranycsinálás problémája. Amióta csak fennáll ez a világ, az arany mindig egyik legfontosabb és legidőszerűbb kérdése volt az emberiségnek, mert birtoklása által juthat hozzá az ember mindahhoz, ami e világ örömeit kiaknázhatóvá teszi számára. Ezért van az, hogy a legfantasztikusabb utakon és módokon is igyekszik hozzájutni az aranyhoz, a pénzhez, mint azt a legutóbbi németországi

32

Tausend eset is tanúsítja. A mai kor bálványimádásának az arany képezi a legfőbb tárgyat, amellyel nekünk szembe kell szegeznünk a legidőszerűbb üzenetet: Féljétek az Istent és ne adjatok dicsőséget. Mindezeket kívül még két rövid alkalmi cikk is van a folyóiratban.

Halálozás.

F. év január hó 27-én, 48 éves korában hosszú, de nagy türelemmel és megadással viselt szenvedés után, meghalt Zeiner Alfréd atyánkfia.

Zeiner atyafi legutóbb a budapesti „Egyesület” gyülekezetnek volt a tagja. Mindazok, akik érintkezésben állottak vele, komoly kereszténynek ismerték, aki teljes szívvel és odaadással igyekezett az Úrnak szolgálni és az ő igazságát kiélni.

Idős édesanyja és 14 éves leánya, valamint mint hívő hozzátartozói az örökkévalóságba való viszontlátással vigasztalódnak. Alulírott Ján. 11, 25. 26. alapján tartott gyászbeszédet halotaszobában a hozzátartozók és gyászoló vigasztalására. *Minck A.*

Folyó év február hó 6-án halt meg Mityk Andrásné testvérnőnk Békéscsabán. 1929 június hó 29-én kötött szövetséget a szent keresztényben Jézussal, azóta példás tagja volt Békéscsaba A. gyülekezetének. Azon biztos reményben halt meg, hogy az első feltámadásban lesz része.

Gyermekei kívánságára az ev. egyház szolgálatára tartása szerint lett eltemetve. *Murányi A.*

1931 február 27-én hosszas szenvedés után elaludt az Urban Kiss Imréné testvérnőnk 30 éves korában. A kedves testvérnőnk 12 év volt a sarkadi gyülekezetünknek hűségese tagja Alulírottak alkalma volt úgy a háznál, valamint a sírnál kb. 400 főnyi hallgatóság előtt Jób 19, 26. és Ésaiás 57, 1. 2. versek alapján bizonyosságot tenni azon reménységről, melyre a kedves elhunyt testvérnőnk is részese volt. *Debreczeni Sándor*

1931 év március 3-án hunyt el 76 esztendőjében Jakab Mihály atyafi a berettyóújfalvi gyülekezetnek másfél éven át volt hűségese tagja. Juhász Sándor atyafi a sírnál alulírott a háznál tett bizonyosságot nagyszámú hallgatóság előtt a feltámadás reménységéről és e földi élet mulandóságáról. *Albrecht J.*

„ADVENTHIRNÖK” H. N. Adventisták Magyarországi Uniójának közlönye.

Felelős szerkesztő: Streisinger Béla

Felelős kiadó: Zarka Dénes

Egyesszám ára 24 fillér.

Vallásos Irtak Nemzetközi Kiadóhivatala nyomdája Budapest.
I., Németvölgyi út 12.